

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.462 van 28 juli 1998
in de zaak A. 79.390/X-8253.**

In zake : Guido HOEVEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te LEUVEN-HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Tiensesteenweg 275.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido HOEVEN
op 16 juli 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van de beslissing van 29 juni 1998 van de
Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruim-
telijke Ordening houdende inwilliging van het beroep van
de gemachtigde ambtenaar ingesteld tegen de beslissing
van 23 oktober 1997 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij aan verzoeker
vergunning werd verleend voor het oprichten van een
winkel en woning aan de C. Meunierstraat te Leuven,
kadastraal bekend sectie C, nr. 494 h 15;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 juli 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juli 1998, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur Ch. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift omtrent het nadeel aanvoert dat, in de overtuiging dat hij over een geldige en uitvoerbare bouwvergunning beschikt, afgegeven door de bestendige deputatie, bij ontstentenis van enige tijdige beroepsbeslissing van de Vlaamse

regering, hij zijn bouwwerken normalerwijze tijdig klaar zou hebben gehad, zodat hij privé en met zijn handelszaak vóór eind 1998 had kunnen verhuizen; dat verzoeker nader betoogt dat bij ontstentenis van schorsing van de bestreden beslissing, eensdeels, hij zijn huis niet tijdig zal hebben heropgebouwd en, anderdeels, zijn handelshuurovereenkomst afgelopen zal zijn op 31 december 1998 zonder mogelijkheid tot verlenging, zodat hij voor wonen en handel een nieuwe locatie zal moeten zoeken op zeer korte termijn en zijn cliënteel opnieuw van een verhuis zal moeten verwittigen op risico van de levensvatbaarheid van zijn bedrijf in het gedrang te brengen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker, teneinde een door een gasontploffing verwoeste woning op het kwestieuze perceel weer op te bouwen, bouwvergunning vroeg die door het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven op negatief advies van de gemachtigde ambtenaar werd geweigerd op 26 juni 1997, waarna op verzoekers beroep de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant hem op 23 oktober 1997 de bouwvergunning verleende; dat de gemachtigde ambtenaar op 10 december 1997 beroep aantekende bij de Vlaamse regering zodat verzoekers bouwvergunning werd geschorst; dat verzoeker ervan uitging dat op 23 februari 1998 de termijn om over dat beroep uitspraak te doen, bepaald door artikel 53, § 2, vierde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, verstreken was, hetzij vijfenzeventig dagen na het voormelde beroep, en de bouwvergunning verleend door de bestendige deputatie, haar rechtskracht herwon; dat verzoeker de werken aanvatte, die bij bevel van een ambtenaar van de stad Leuven, op 19 juni 1998 door de burgemeester bekrachtigd, werden stopgezet; dat verzoeker daarop de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven adieerde teneinde de opheffing van dat stopzettingsbevel te

verkrijgen; dat verzoeker bij beschikking van 30 juni 1998 werd afgewezen en beroep heeft aangetekend tegen deze beschikking dat zal worden ingeleid op 10 september 1998;

Overwegende dat verzoeker meent over een bouwrecht te beschikken op grond van een bouwvergunning; dat de uitoefening van dat -al dan niet bestaande- recht in elk geval is geschorst door het voormelde stopzettingsbevel dat de uitvoering van verzoekers werken -althans voorlopig- verhindert; dat het nadeel dat verzoeker schetst aldus te wijten is aan dat stopzettingsbevel dat uitvoerbare kracht heeft en vermoed moet worden met het recht in overeenstemming te zijn; dat mogelijks verzoeker er kan in slagen zijn interpretatie van zijn rechtstoestand te doen aanvaarden door het hof van beroep zodat zijn beweerd bouwrecht voor die rechtsmacht een voorlopige bescherming zou krijgen; dat het echter niet aan de Raad van State is, mocht die daartoe al bevoegd zijn, op die procedure te anticiperen aangezien in elk geval niet het voormelde stopzettingsbevel voorligt als de bestreden beslissing, maar een formele weigering van een bouwvergunning; dat, gegeven de voormelde betwisting rond de rechten voortvloeiende uit de vergunning afgegeven door de bestendige deputatie en de uitvoerbare kracht van het stopzettingsbevel, de gevraagde schorsing van de weigeringsbeslissing verzoekers nadeel niet zou weren; dat immers zelfs bij schorsing hij de bouwwerken niet zou kunnen verderzetten, hangende het stopzettingsbevel; dat het aangevoerde nadeel bijgevolg niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat bijgevolg niet is voldaan aan de derde van de door voormeld artikel 17 cumulatief opgelegde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juli 1900 achtennegentig, door :

de H. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

D. VERBIEST.